

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 6 LUTEGO V. S. 1815. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

St. Petersburg, dnia 23 stycznia.

W najwyższym ukazie Jego Cesarskiej Mości, pod d. 16 grudnia roku przeszłego, danym Rządzącemu Senatowi, wyrażono: „Byłego Wielkiego Pościelnego Xięstwa multanńskiego, *Alexandra Hika*, który przyjął poddaństwo w *Rossyi*, nayłaskawiej mianujemy Radcą Stanu. (z gaz. *Senackiej*.)

Umieszczamy list JW. Jenerała jazdy, Hrabiego *Płatowa*, pod d. 20 grudnia, do JW. zarządzającego ministeryum woyskowym, *Xiążęcia Gorczakowa*: list ten jest dalszym ciągiem wiadomój inż ich korespondencyi:

„Z uczuciem niewypowiedzianej wdzięczności dla W. X. M., miałem honor otrzymać szanowną odezwę jego, pod dniem 27 listopada roku terażniejszego (1814), wyrażającą tak łaskawe względy W. X. M. dla woyska *dońskiego*, któremu dowodzę. Nie ma wymowy, któraby zdolną była, dostatecznie W. X. M. okazać, z jakim uniesieniem woysko przyjmuje to sprawiedliwe świadectwo, które W. X. M. dla niego daje. Woysko to jest przekonane, iż, jeżeli stało się godnym podobnego świadectwa, tyle na nie zasłużyło, ile własne W. X. M. przekonanie o jego poświęceniu się dla Monarchy i Ojczyzny, a razem, ile wrazem zeszłego s. p. wuja W. X. M., nieśmiertelnego Jeneralissimusa, *Xiążęcia Italijskiego*, Hrabiego *Suworowa Rymnickiego*, do tego się przyłożyły i dopomogły. Pod jego sprawą, nie tylko przebywali oni przepaści, niepojętą bystrością zadziwiali świat cały, ale nawet dokazywali cudów, przechodzących wyobrażenie ludzkie. Słowo jego wlewało w nich mężstwo, posłuszeństwo i odwagę na wszystko; toż słowo, było dla nich prawem najsświętszym, a teraz i na zawsze jest dla nich wzorem cnót i dzieł rycerskich. Tyleśmy to winni dla tego nieśmiertelnego bohatera, który nam wskazał drogę do sławy! Imię jego dotąd ożywia nas w zawodach walki, a strachem przenika nieprzyjaciół. Ale nie jedni my zachowujemy cześć dla jego popiołów: pamięć jego błogosławia wszystkie narody i pokolenia. Wieki upłyną, a imię *Suworowa*, zdobiąc dzieje ojczyzny naszej, będzie zawsze podnosić dumę narodową, i zapalać ducha późnych potomków naszych, do naśladowania cnót i dzieł jego, przykładu nie mających. List W. X. M. w oryginale, z załączoną tu w kopii odezwą moją, do Kancelaryi woyskowej przesałem do *Nowoczerkaska*, dla chowania z innymi pomnikami dzieł woyska *dońskiego*. Przynosząc od całego tego woyska naywiększą dla W. X. M. wdzięczność, za tak łaskawe dla niego względy, przyjemną jest dla mnie dodać, iż dotąd w ustach całego woyska *dońskiego* nieustannie są powtarzane ulubione *Xiążęcia Alexandra Wasilewicza*, wyrazy, i nazawsze zostanie w jego pamięci obyczaj J. X. M. mianowania ich od ojczyzny swojej *dońcami*, przez co pociągał ich serca ku sobie i do wszelkich cnót nakłaniał. Dany mu był od Boga dar kierowania i władania sercami wszystkich podług swęj woli; a serca te przez wdzięczność wszystko poświęcały dla wykonania téj woli. Od takiego *Rossa* świat kosztował szczęścia; teraz historią rodu ludzkiego ozdobię w nim znajduie. Dla mnie zaś, zostało pełne roskoszy rozpańiętywanie tych drogich i nigdy niezapomnianych

czasów, kiedy miałem szczęście być zastawcą pod dowództwem tego wielkiego wodza, i świetniec blaskiem jego nieśmiertelnęj sławy. Chlubną jest także dla mnie przyjaźń W. X. M.; jako z duszy i dzieł również prawego *Rossa*, mającego zupełne prawo do powszechnego szacunku, z uczuciem którego, oraz szczególniejszym poważaniem i poświęceniem się mam honor być nazawsze i. t. d. (P. P.)

St. Petersburg d. 25 stycznia.

Podług ogłoszonych przez najswiętszy Synód tabel, o narodzonych i zmarłych poddanych rossyjskich wyznania greko-rossyjskiego, z roku 1812, wypadają: narodzonych chłopców: 663,741; dziewcząt 600,650; zmarłych, mężczyzn: 501,386; niewiast: 469,972. Liczba narodzonych w 1812 mniejsza jest na 41,756, od liczby narodzonych w 1811. Liczba narodzonych w 1812. przewyższa na 293,053 liczbę zmarłych w tymże roku. Przyrost więc ludności, od przyrostu w roku 1811, mniejszym był na 76,746. Par zaślubionych w roku 1812 było 239,073; w 1811 par 278,600; liczba ich w r. 1810 przewyższa liczbę roku 1812 na 90,216.

W *Petersburgu*, w r. 1813 urodziło się chłopców 3,828, dziewcząt 3,730; w ogóle 7,558 dzieci wszelkiego wyznania; umarło w tymże roku męż. 10,870, niew. 4,114; razem 14984 dusz; liczba ta przewyższa liczbę narodzonych na 7,426: zatem równa jest prawie połowie. Choroby nayniebezpieczniejsze w r. 1813 były, gorączka nerwowa, kolki i suchoty. (le Conserv. Impartial.)

Wilno, dnia 6 lutego.

Dnia 3 t. m. przechodził tędy zimowy ekwipaż Jego Cesarskiej Mości, pod dozorem Nadwornego Jazdowego *Popkowa*, wysłany z *Petersburga* do *Warszawy*.

Dnia 4 t. m. przybyli: JW. Jenerał-Majorowie, *Pohl*, z gubernii *mińskiej*; *Dawydów* z Powiatu *oszmiańskiego*; *Suchozaniet*, z powiatu *szawelskiego*; *Xiążę Zubow*, z *Szawel*; Hrabia *Laskarys*, Półkownik *Sobecki* i Półkownik *Ziwański*, z *Warszawy*.

Tegoż dnia wszedł tu w paradzie z muzyką pierwszy batalion półku *astrachańskiego* grenadyerskiego, liczy 26 sztabów i ober-oficerów i 780 ludzi rang niższych, na tymczasową konsystencją.

Tegoż dnia przebiegał tędy goniec, *Freitag*, wysłany z *Warszawy* do *Petersburga*, od JW. *Kriegskommissarza*, *Tatisczewa*, w potrzebie bardzo pilnej.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIĘZTWO WARSZAWSKIE.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, umieściła z *Warszawy*, pod dniem 24 stycznia: „Niedawno byliśmy świadkami nader tkliwych dowodów miłości i poważania dowódców i oficerów, znajdujących się tu woysk rossyjskich, ku naczelnemu Wodzawi woyska, JW. Jenerałowi Feldmarszałkowi Hrabieciu *Barclay de Tolli*. Dało się to widzieć w nader pięknym festynie, danym dla JW. Wodza Naczelnego, z okoliczności powrotu jego do zdrowia. Na balu tym, między innymi zabawami, niespodzianie ukazał się kadryll kawalerów i dam w narodowych ruskich strojach, który też ruskie odbywał tańce. Kadrylla tego składali oficerowie rossyjscy z żonami swemi. U dam na wstęgach były wydrukowane stosowne ruskie wiersze, na pochwałę tego, dla którego dany był festyn, radością i weselem wszystkich uwieczniony. Później,

w rocznicę urodzin JW. Feldmarszałka, d. 23 grudnia, świętniejszy jeszcze bál dano. Ogromna sala w pałacu *Mniszkowskim* cudnie była przyozdobiona. Miała postać obozu. W oddaleniu, na mteyscu wynioślejszém, ukazywał się kościół *Marsa*, w którego środku wznosił się święty *glob ziemi*, a na nim znamiona pamiętnych zwycięstw, przez woyska rossyjskie odniesionych; po kątach stały armaty i różny rysztunek, a na ich przedzie trofea; w oknach świeciły się przezroczyte obrazy zwycięstw pod *Kulmem*, *Lipskiem* i *Paryżem*. Kiedy JW. Marszałek wchodził do sali, troje dzieci, w postaci jeniuszów, drogę mu uścielały laurami. Muzyka z kantatą choru bál otworzyły, wśród którego dzieci, jeniuszów wyobrażające, bawiły gości brzękiem bębeków, skokami. W. X. Jmć *Konstanty* bál ten bytnością swoją zaszczycił. Całe zgromadzenie najweselę się bawiło: tańczyły wszystkie znakomitsze osoby bez wyjątku. O godzinie piérwszój z północy nastąpiła wielka wieczerza, która do trzeciój się przeciągnęła. Nakoniec spalaniem pięknego fajerwerku bál zakończono. Okrzyki radośne, *urá*, licznego ludu, który się w około pałacu zgromadził, ciągle trwały, aż do rozjechania się wszystkich gości.

A U S T R Y A.

Gazeta Wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi z *Wiednia*:

„Dnia 29 stycznia. Z okoliczności rocznicy urodzin K. Jmci Duńskiego, i razem imienia Królowej Jeymości Bawarskiej, W. Xiążęcia Badeńskiego i Xiążęcia *Sasko-Weymarskiego*, były u dworu wczorajszego wieczora wielka gala i bal, na którym się dwór i wszyscy tu obecni Monarchowie, Arcy-Xiążęta i Xiążęta ze swoimi orszakami znajdowali.

„Dnia 30 stycznia. J. C. K. Mość, Rotmistrza cesarsko-rossyjskich kawalergardów Hrabiego *Rostopczyna*, syna dawniejszego Gubernatora jeneralnego *Moskwy*, ze względu na okazane w różnych zdarzeniach ostatniój wojny odwagę i męstwo, przez list gabinetowy, mianować raczył kawalerem orderu austriackiego, *Leopolda*.

„Táż gazeta pod d. 1 lutego, zawiera mianowanie różnych dowódców do półków woyska austriackiego, w których miejsca te wakowały.

„Dnia 2 lutego. Przez rezolucją pod d. 29 p. m. C. Jmć, na przełożenie Prezydenta Rady nadwornej woiennej, Feldmarszałka Xiącia *Schwartzenberga*, mianować raczył Kommandorem orderu *Leopolda*, Barona *Martial*, francuzkiego Marszałka polnego, przeznaczonogo na Kommissarza do wymiany jeńców francuzkich, w państwie austriackim będących, a Kawalerem małego krzyża tegoż orderu, francuzkiego Półkownika *Rogé*.

„Królowa Jeymć Bawarska, wczora rano, w towarzystwie dworu swojego, wyjechała stąd na powrót do *Monachium*.”

Gazeta lwowska, z gazety prazkiej, umieściła następujący list z *Wiednia*, pod d. 21 stycznia pisany: „*Austryá*, przed wojnami ieszcze roku 1805 i 1813 miała obrachunki z *Rossyją*, za różne dostarczenia, kwaterunek i podwoły dla woyska rossyjskiego dawané. Rzecz ta ułatwioną teraz została z ukontentowaniem obódwóch dworów. Ze wszech względów jest przyjemną ta wiadomość. — D. 12 lutego, w rocznicę urodzin naszego monarchy, spodziewamy się deklaracyi o sprawach kongressu, którego ukończenie zdaie się być zbliżoném.”

Gazeta berlińska, z *Wiednia*, pod 27 stycznia, donosi: „Korpus oficerów załogi tutejszój, na okazanie szacunku i poważenia dla spółtowarzyszów oręża, przybyłych tu batalionów grenadyerów włoskich, za pozwoleniem zwierzchności, w C. K. sali redutowej, dał ucztę. Sala była ozdobiona trofeami i wspaniale oświetlona. Feldmarszałek Leytnant, Xiążę *Alexy Lichtenstein*, w imieniu załogi, był gospodarzem uczt. Sala mnięszá była miejscem zabaw; w sali zaś wielkiój, przygotowany był stół na 260 osób. —

Dnia 25 p. m., również przez zgromadzenie oficerów austriackich tutejszój załogi, czestowani byli żołnierze obu batalionów grenadyerów włoskich.

Cesarz Jmć, Xiążęcia panującego *Niderlandow*, uczynił właścicielem regimentu pieszego, dotąd *Hohenlohe-Bartenstein* i razem dał mu godność austriackiego Feldmarszałka: C. K. Földzeugmeister, Xiążę *Hohenlohe-Bartenstein*, mianowany został drugim właścicielem półku Xiącia *Oranii*.

Cesarski oficer, imieniem *Popowicz*, na polowaniu w okolicach *Savinicy*, odkrył sklep pod ziemią, gdzie znalazł wielki skarb złota i srebra, częścią w monecie, a częścią w sztabach. — W liście z *Mehabii* (w bannatach), pod d. 4 p. m., czytamy co następuje: „Turcy w sąsiedztwie naszym są niespokojni. Widyńczykowie chcieli *Nową-Orsowę* opanować. Już się raz z sobą bili: Orsowianie zabili 80 turków widyńskich i zabrali im 120 koni; Widyńczykom przybyło na pomoc 800 turków albańskich.

C. Jmć, Hrabiego *v. Goes*, dotąd Wielkorządcę *Galicji*, na tenże urząd do *Medyolanu* mianował; Hrabiego *Saurau*, byłego Gubernatora *Austrii*, na tenże urząd do *Wenecyi* przeniósł; Wielkorządztwo zaś *Tryestu*, Baronowi *Rosetti* powierzył. Każdemu z nich wielką udzielił władzę. Wszyscy téż dowodzący Jenerałowie uwiadomieni zostali, aby we wszystkich okolicznościach, a to nie samych tylko wojskowych, do nich się odnosili.

Na wszystkich balach, które temi czasy u dworu dawane były, dawniejszy Wice Król włoski częściej był widywany, niż przedtém. Nie ma on żadnego publicznego tytułu, a zawsze jest zapraszany i przyzywany, iako Xiążę *Eugeniusz*.”

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, z listu otrzymanego z *Wiednia*, pod d. 23 stycznia, umieściła: „Razem z Xiążęciem *Schwartzenbergiem* i Xiążęciem *Metternichem*, pruski Kanclerz Stanu, Xiążę *Hardenberg* otrzymał od Króla *Sardyńskiego* order *Annonciade*. — Rzecz względem handlu niewolnikami, przez wspaniałe *Anglii*, winnych względach ofiary, zdaie się taki brąc kierunek, iż *Hiszpania* i *Portugalia* zechcą téż same przyjąć obowiązki, jakie w traktacie paryzkim dla *Francyi* przepisane zostały: to jest zrzec się go w przeciągu 5ciu lat.”

Z innego listu z *Wiednia*, teyże daty: „Wczora, widzieliśmy tu najsławniejszą szlichtadę. W piérwszych saniach Cesarz *Franciszek*, wiózł Cesarzową *Rossyjską*, potem szły sanie Cesarza *Alexandra*; dwoje tych saní ma kosztować 80,000 zł. r.; daley jechał Król *Duński* z W. Xiążną *Sasko-Weymarską*; potem Król *Pruski* i t. d. — Rocznicą urodzin naszego Cesarza *Franciszka*, przypada d. 12 przyszłego miesiąca. Spodziewają się naysławniejszy, że obecni u nas Monarchowie, wesóły ten dzień obchodzić tu będą. — Układy względem głównych punktów, o które dotąd spór idzie, zgółta nie postąpiły daley.”

Inny list z *Wiednia*, teyże daty: „Rozumiem, iż Cesarz Jmć *Rossyjski*, w dniu 16 lutego stąd wyjedzie. Ministrowie iednak Kongressu Europejskiego i głównych mocarstw niemieckich zostaną tu ieszcze przynajmniej do końca marca. — W sprawach *Polski* i *Saxonii* w ostatnich dniach znowu sobie wiele not strony wzajemnie podały: jednakże nic urzędowego dotąd względem tak požądanych wypadków, z tego porozumiewania się nie doszło do wiadomości. Chociaż żadne mocarstwo nie chce być piérwszém do wszczęcia wojny, jako w czasie, kiedy dla całej *Europy*, po tak długich walkach i wśród naysławniejszój nadziei utrzymania pokoju, stałaby się ona naysławniejszą, a w skutkach swych nayszkodliwszą; jednakże każde z mocarstw sprzymierzonych, mocno się trzymając przy swoich zasadach i żądaniach, oczekuje, azali którekolwiek z nich nie stanie się piérwszém, w okazaniu ze strony swojej powolności. — Posiedzenia Pełnomocników ciągle trwają. Żadne jednak ostateczne postanowienie ieszcze nie nastąpiło; a przynajmniej żadnego nie ogłoszono. *Austriya* z po-

wagę się utrzymuje w swym tonie, i stara się utrzymać przyjaźne związki z *Francyą*. Interessa angielskie zdają się być nieco zawikłane; ale Niemcy wielkiego mają obrońcę w Ministrze hannowerskim, Hrabie Münster. Prusy zawsze jednaką okazują energią i ufność; Ministrowie ich mają na równy troskliwości dobro Niemiec, iak i dobro powszechnie, na którym też szczęście Prus z największym bezpieczeństwem i świetnością polega.”

Gazeta, *Journal de Francfort*, umieściła z *Wiednia*, pod 18 stycznia, następujący artykuł: „W nowym kalendarzu wojskowym, który nie dawno na jaw wyszedł, siła zbrojna austriacka w następny sposób jest wyliczona: „Piechota liniowa składa się z 57 regimentów, z których 42 jest niemieckich, a 15 węgierskich i siedmiogrodzkich. Regimenta niemieckie mają po 5 batalionów, obejmując w to 2 bataliony milicyi; inne półki mają po 4 bataliony; a tak 57 regimentów czynią 270 batalionów, które z dodanemi 21 batalionów grenadyerskich, wyniosą 291 batalionów. Każdy batalion składa się z 6 kompanii, a 1,200 ludzi; tym sposobem zupełna liczba piechoty liniowej jest 349,200 ludzi. — Lekka piechota składa się z 17 regimentów granicznych, które wyniosą 51 batalionów; ze 16 batalionów strzelców, 4 włoskich, 2 niemieckich, 2 serwiińskich, jednego korpusu ochotników dalmackich i dwóch włoskich. Siła piechoty lekkiej jest 85,800 ludzi, a cała siła piechoty jest 435,000 głów. — Kawalerya ciężka składa się z 8 regimentów kirysyerów, które wyniosą 48 szwadronów, prócz rezerw każdego korpusu; 6 regimentów dragonii, składających 36 szwadronów. — Kawalerya lekka składa się z 7 regimentów lekkiej jazdy (*cheval-legers*), które mają 57 szwadronów; ze 12 regimentów huzarów, podzielonych na 138 szwadronów, i ze 4 regimentów ułanów, czyniących 32 szwadronów; a tak cała jazda składa się z 330 szwadronów po 172 ludzi, a razem wynosi 57,760 głów. Dodawszy rezerwy każdego korpusu, zupełna siła tej broni uczyni 75,000 ludzi. — Artyllerya składa się ze 4 regimentów, w których można liczyć 13,600 głów, a łącząc różne oddziały korpusu inżynierów, minerów, saperów, pionierów, bombardyerów, korpus pociagowy, 4 bataliony załogowe i sztab główny, można liczyć 20,000 głów tej broni. — Zupełna tym sposobem siła zbrojna Austrii może wynosić 500,000 ludzi, z których zdolnych do boju najmniej 450,000.

Taż gazeta donosi z *Prezburga*, pod d. 11 stycznia: „Zasób ułanów Arcy Xięcia Karola, przybył tu dnia 10, a 12 wyszedł do Morawii. — Podróżni przybywający z *Moor* (w komitacie Stuhlweissenburskim, *Szekes-Fejérvár*), powiadają, iż tam d. 7 t. m. dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi, które potem kilkakrotnie przez lekkie powtórzyło się wstrząśnienia.”

Gazeta paryzka, *Journal des Debats*, z *Wiednia*, pod d. 9 stycznia, umieściła wyjątek z listu, w którym między innemi czytamy: „Murat ciągle jeszcze nie uznaje praw Króla Ferdynanda (Sycylijskiego), chociaż mu ofiarowano państwo w legacjach i trzy wielkie lenności w królestwie neapolitańskim: a tak, znajduje się on w okolicznościach, które zapowiadają przyszły los jego. Pomimo praw świętych Ferdynanda IV, w teraźniejszym położeniu Europy; Król, bez naddziadów; żołnierz, który wyszedł z najniższej klasy społeczności; miałby otrzymać uszanowanie i poświęcenie się, które powinny otaczać i wspierać majestat królów.”

N I E M C Y

Gazeta, *Journal de Francfort*, donosi ze *Sztuttgardu*, dnia 22 grudnia: Radzca Stanu Maltitz, dawniej minister rossyjski w *Karlsruhe*, przybył tu d. 19 tego miesiąca — Hrabia Castiglione, piemontczyk, przejeżdżał zawczora tedy z *Wiednia* do *Paryża*. — Donoszą z *Lugano* pod dniem 14 terażn. miesiąca, że P. Stoppani, o którego uwiezieniu doniesiono było, garło sobie w więzieniu poderzwał. — Jenerał An-

dreossy, poseł francuzki przy *Porcie Ottomańskiej*, przejeżdżał tedy na powrót z *Konstantynopola* do *Paryża*, i miał z sobą Kapitana francuzkiego P. Tomassin.”

Taż gazeta donosi z *Saxonii*, pod d. 20 stycznia: „Naywiększa spokojność panuje we wszystkich stronach królestwa saskiego, i można być pewnym, iż nic iey nie zamiesza. Opiniia powszechna jest za Królem Fryderykiem Augustem, do którego wszyscy Sasi, wszystkich klass i stanów, najmocniej są przywiązani. Bardzo mała jest liczba tych, którzy nie pragną utrzymania królestwa i dynastii. Czas odkrycie, iakie mają do tego pobudki. Postępowanie przyjaciół Króla zgodne jest z prawami, a życzenia ich i postępowanie, do dobra oyczyzny dążące, roztropność i patryotyzm kierują. — Król Saski, po długiej niebytności w *Berlinie*, pierwszy raz d. 15 terażn. miesiąca ukazał się z familią swoją na teatrze wszyscy Xiążęta i Xiężniczki familii Króla Pruskiego czekali tam na jego przybycie. J. K. Mość kazał przygotować dwa pojazdy do podróży, i rozumieją, iż wkrótce wyjedzie z *Friedrichsfeldu*; ale nie wiadomo dokąd się uda.”

Taż gazeta donosi, że Porucznik jeneralny wojsk saskich Lecq, d. 26 stycznia przybył do *Frankfortu* nad *Menem*.

Taż gazeta z *Hannoweru* pod d. 15 stycznia: „Hrabia Walmoden tu przybył. — Utrzymują, iż, do nowego rozkazu, nie będą wydawane pasporta młodym ludziom od 18 do 30 roku. Mówią o mającém nastąpić powiększeniu artylleryi naszej. — Stany, większością głosów, uformowały cztery komitety, dla wymierzania sprawiedliwości, dla obliczenia długu i zatrudnienia się poborem podatków. Zgromadzenie Stanów odłożono dziś do 3 kwietnia; przez ten czas komitety pracować będą; Członkowie do nich nie należący do domów się rozjadą.

F R A N C Y A.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* donosi z *Paryża* pod d. 24 stycznia: Wczora, podług doniesienia *Monitora*, Xiążę Wellington, nadzwyczajny poseł angielski, miał u Króla tajemną audyencyą pożegnania, którą długo trwała. Wspomniany Poseł udaje się na Kongres do *Wiednia*; a Lord Fitzroi-Sommerset w jego niebytności będzie pełnomocnym ministrem. — Lord Castlereagh powraca z *Wiednia* do *Londynu*, na zbliżające się otwarcie Parlamentu. Xiężna Wellington i wszystkie Członki poselstwa angielskiego w *Paryżu* zostają. — Podług dziennych doniesień lekarzy, poprawuje się zdrowie Xiężny *Orleańskiej*, która nieszczęśliwym przypadkiem nogę była złamała. — Podług gazet naszych, wojska neapolitańskie w wielu punktach miały naruszyć terytorium Papieżkie. — W miejscu, na cmentarzu przy kościele *ś. Magdaleny*, w którym leżały szczątki ciała Ludwika XVI i Królowey jego małżonki, zakopano dwa medale w skrzynekczce dębowej, ołowiem pociągnięty: na jednym z tych medalów jest napis: „Ludwikowi XVI, d. 12 stycznia 1815.” — Lord Wellington wyjechał już ztąd do *Wiednia*. — Margrabia de la Riviere wyjedzie wkrótce na posła naszego do *Konstantynopola*: w *Tulonie* siądzie on na fregatę. — Wielka liczba oficerów francuzkich wyjeżdża teraz do *Turcyi*.

D. 21 t. m., z największą pompą i uroczystością odprawił się obrząd przeniesienia szczątków Ludwika XVI, i Królowey jego małżonki. Wszystkie regimenta załogi paryzkiej, o godzinie 7mej z rana już były pod bronią i szeregami swoimi, aż do rogatek *St. Denis* ulice tworzyły. *Monsieur* z *XX. Angouleme* i *Berry*, o godzinie 8 przyniesli i położyli węgielny kamień monumentu dla Ludwika XVI i jego małżonki. 12 żołnierzy z gwardyi bokowej króleskiej, kompanii szkockiej, wyniesli trumnę i postawili na wozie. Wielka liczba wojsk szła na czele parady: potem szło 8 króleskich osmiokonných pojazdów, w których siedziały osoby, przez Króla mia-

nowane. Dalej pojazdy w których jechał *Monsieur* i *Xiążęta Angouleme i Berry*, po nich heroldowie zbrojni i wóz z trunną, który otaczało 150 szwajcarów, a za nim różne szły wojska. Baterya artyleryi polney, na każdą minutę raz wysirzelała. Wszystkie wojska miały żałobną krepę na ramionach. Bębny i chorągwie również żałobą były okryte. Za przybyciem trunny do kościoła *S. Denis*, postawiono ją na katafalku. Członkowie rodziny królewskiej i wielkie mnóstwo ludzi znajdowało się na tym żałobnym obchodzie. 400 córek Członków legii honorowej, w opactwie *S. Denis* mieszkających, miało dla siebie miejsce wyznaczone w chórze przy wielkim ołtarzu. Mowę pogrzebową miał Biskup *Troyes*. Potem trunnę spuszczone do grohu. Obrządek ten naytkliwszym sposobem zakończony został. Marszałek *Oudinot* miał całun. Rzęsistemi zalewali się żłami wierni poddani, przez cały czas tej smutney processyi. We 40,000 kościołach *Francyi*, równymże sposobem, wiecznie pamiętny ten dzień był obchodzony. Król oświadczył podziękowanie dla gwardyi narodowej, za piękne jej znalezienie się w dniu 21 stycznia. Chociaż od wieku całego nie ma we zwyczaju Królów, zapraszać Ciało dyplomatyczne na obchody żałobne, iednakże wszyscy tu znajdujący się posłowie byli obecni terażniejszemu obrzędowi dla *Ludwika XVI*. Między osobami, które się na obchodzie d. 21 znajdowały, byli między innymi *Hrabia Barthelemi*, *Vice-Prezydent Izby Parów*; *Minister wojny*, *Xiążę Dalmacyi*; *Minister Stanu*, *Xiążę Reggio*; w kościele zaś byli: *Xiążę Wagram*, *Xiążę Raguzy &c. &c.* *Xiążęta*, wielu *Marszałków* i inne wysokie osoby miały obiad w *S. Denis*.

Tenże *Korrespondent*, z *Paryża* pod 21 stycznia: „Podług naszych gazet, *Jenerał Bertrand*, przed niejakim czasem, *incognito*, był w *Medyolanie*, i ze spiskowymi miał tajemną schadzke.

Gazeta berlińska, umieściła list z *Paryża*, pod 15 stycznia: „Po tylu staraniach wielu znakomitych osób wojskowych, otrzymał *Marszałek Davoust* pozwolenie przybycia do *Paryża*. Zawczora t. i. dnia 21, przybył on tu rzeczywiście, a wielu z dawniejszych jego towarzyszków wojennych przychodziło do niego dla odwiedzenia go, i powinszowania tak szczęśliwey odmiany. *Ministryum Marszałka Soult*. *Xcia Dalmacyi*, grzeczniuszem jest dla niego, aniżeli przeszłego *Ministra wojny Dupont*. — Od niejakiego czasu wielu urzędników cywilnych i wojskowych, którzy do korpusu *Marszałka Duvousta* należeli, i przez to po części zapomnianymi byli, znowu do służby przyjęci zostali. — Ze podatek *Droits-réunis*, iako nayobfitsze źródło dochodów, na długi jeszcze czas utrzymany będzie, dowodzi już ta okoliczność, że *Król* przed kilką dniami mianował wiele nowych dyrektorów tegoż podatku.

Taż *gazeta*, z drugiego listu tejże daty: „Dwór nasz w usiłowaniach swoich ciągle do tego zdale się dążyć, iżby wojsko zupełnie ku sobie przywiązać. Skutkiem tego jest także i powrót *Marszałka Davoust* do stolicy. — Utrzymują, że *Król* postąpienie *Marszałka Xcia Dalmacyi* z *Jenerałem Excelman* nie zupełnie dobrze przyjął. Miał ie uznać za zbyt ostre. Dobrze świadome osoby, które codzień u dworu bywają, i wielką mają ufność, zapewniają, iż *Król* miał powiedzieć, jeżeliby sąd wojskowy na rozkaz *Ministra wojny*, na *Jenerała* tego uciążliwy wyrok wydał, *Król* go od tego wyroku uwolni. Tak zbytęcznie ślachtetny sposób myślenia *Króla* naszego, wszystkich umysły ku sobie pociąga, nie zupełnie jednak z tego są ukontentowani ci, którzy surową karność w wojsku chcą utrzymać. Podług ich mniemania, doświadczenie wszystkich czasów nauczyło, iż surowy rządca lepszy jest dla charakteru *Francuzów*, aniżeli łagodny i powolny. Stara się także

Król, tak nazwaną, starą gwardyą, dla siebie zjednać. Zdaie się, iż dla okazania ufności w niej położony, kazał *Król* większą jej część znowu do stolicy sprowadzić. — Od dawnego już czasu nie było takiej spokojności w *Paryżu*, i w całej w ogólności *Francyi*, iak jest teraz. — Przed czterema prawie tygodniami zaszły niejakie poruszenia wojsk w południowej *Francyi*: miano tam nawet zgromadzić korpus. Srodek ten ma związek z wiadomościami spokojności zaklucającymi, które ze *Włoch* przychodzą. — Podwojono wreszcie czuność na cudzoziemców, przybywających ku naszym pobrzeżom morza śródziemnego, gdzie daleko większa jest ostróżność, aniżeli na innych brzegach królestwa: gdyż miano odebrać wiadomość, iż ajenci władcy *Elby*, codzień w większej liczbie do brzegów tych przybywają i wysiadają.

Taż *gazeta*, z *Paryża* pod 24 stycznia: „*Xiążę Wellington* dzisiejszy jeszcze nocy ztąd wyjeżdża. *Xiążęna*, i wszyscy *Członkowie* poselstwa angielskiego zostają w *Paryżu*. *Lord Castlereagh* z *Wiednia* wyjechał na powrót do *Londynu*. — *Hrabia Blacas*, ma być *Wielkorządcą Brabancyi*. — 160 *Jenerałów* i oficerów sztabowych ze służby oddalono. — Na nowo 6,000 osób wojskowych pensye otrzymało. — Dla opędzenia wydatków publicznych, *minister skarbu*, *Baron Louis*, chwycił się myśli wprowadzenia tak nazwanych *bonów królewskich* (*Bons royaux*), czyli, innymi mówiąc słowy, rzeczywistych papierów, któremi zaczął płacić za wszystkie dostarczenia, do skarbu czynione. Nigdzie papiery nie są w takiej nienawiści, iak we *Francyi*: gdzie nie mogą zapomnieć tylu okropnych doświadczeń: choćby nawet nie wiedziano, iak szkodliwe one pociągnęły skutki w innych europejskich krajach, gdzie były użyte. Zaledwie te *bono królewskie* ukazały się, wnet spadać zaczęły. A gdy wkrótce znaczne lasy przedawane być mają, dla zasilenia skarbu publicznego, przewidują więc już, że *liwerańci* będą je nabywać i temiż bonami zaplacać; a skarb publiczny bez gotowych pieniędzy zostanie. — Wychodzić tu będzie nowy dziennik, pod tytułem: *Roczniki śmieszności, albo przygody paryżkie i karykatury*.

Gazeta ryska Zuschauer, z *Paryża* pod 19 stycznia: „Jeszcze się utrzymuje pogłoska, która się tak rozszerzyła, iż pewny *Marszałek*, przez obcy wpływ, żywo zamurowany został. Mówią, iż *mularz* ten jest uwięziony: ale *Marszałka* znaleźć nie mogą: gdyż *mularz* z oczyma zawiązanemi do miejsc podziemnych był wtedy zaprowadzony. Jeden z urzędników policyjnych miał powiedzieć: albo tu jest cokolwiek, albo się ten *mularz* zwaryował.

Gazeta paryżka, *Journal des Débats*, z *Paryża*, pod d. 19 stycznia, pisze w te słowa: „Czytamy w *gazecie gandawskiej*, pod 15 stycznia, wiadomość, za której pewność nie zaręczamy: „*Bernadotte* uczynił ofiarę, nader godną siebie, oddając hołd krwi królewskiej i jej prawom. Zrzeka się on uroczystie świetnego przeznaczenia swego na rzecz potomka *Wazów*. *Skandynawowie*, gotują dla niego nagrodę za jego usługi i jego wspaniałość.

WŁOCHY.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi ze *Włoch*: dnia 13 t. m. *Króleski Kommissarz jeneralny* w *Genui* ogłosił przebaczenie dla wszystkich dezertarów z pułków piemonckich. D. 4 tenże *Kommissarz* został upoważniony przez oddzielną odezwę *Króla* swiego do objęcia w posiadłość lenności cesarskiej, niegdys do *rzeczypospolitey liguryjskiej* należących. — Na rozkaz rządu, w *Parmie* zostaną wyprzedane wszystkie dublety ksiąg z biblioteki publicznej. — *Gazeta rzymska* zawiera długą listę klasztorów, przez dawniejszych mieszkańców swoich

O g ł o s z e n i a

1 Excerpt oświadczenia z protokołu potoczne-go Sądu Ziemskiego Ptu Wilkomierskiego w da-cie niżej wyrażoney zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu wydan.

Roku 1820 miesiąca styczni 15 dnia. Oświadczenie w imieniu *W.W. Ignacego i Elżbiety z Kościalkowskich Kuszelewskich Starost. Naszkuńskich* wrzeczy następney, za prawem wie-czysto-przedażnym w roku 1819 februaryi 17 dnia dattowanym i tegoż czasu przed aktami Ziem. *Witkom.* przyznany, nabyli oświadczejacy się dziedzictwo folwarku *Oposzcza* zwanego w témże powiecie w parafii porudelskiej położonego, od kon-sukcessorow po zesłym *Józefie Kuszelewskim Koniuszym Upitckim*, mianowicie od *Barbary z Szulcow Kuszelewskiej Koniusziny upitckiej matki, Alexandra i Karoliny z Kuszelewskich Wyrwiczow Rotmistrz. Witkom. Felicjana i Justyny z Kuszelewskich Mackiewiczow Rotm.* tegoż Ptu, *Franciszka i Jozefaty z Kuszelewskich Turow Rotm. Witkom., Xawerego i Tekli z Kuszelewskich Jaroszewiczow Regen. Gran. Witkom. i Barbary Kuszelewskiej Koniuszanki córek i zięciow wspomnionej Koniusziny: ktoby więc pod jakimkolwiek tytułem, czyto do dziedzictwa wspomnio-nego folwarku, czy do funduszu zesłego koni-uszego Kuszelewskiego, lub jego antecesorow, i na-stępcom miał aktualne, lub rościł summowne pre-tensye, zechce się z dowodami sobie służącemi na to u nabywcow mieszkających w powiecie Upitckim w majątności własney *Montygayliskach* ja-wić i niedopuszczając się bynajmniey dawności ziemskiej prawami *Litewskimi* i najwyższemi ukazać zakreśloney, takowe pretensye usprawiedliwić, gdyż inaczey po dopuszczeniu się dawności Ziem. wszelką ztąd wynikłą szkodę własnemu każdy przypisze zaniedbaniu, atém samym nabywcow od wszelkiej odpowiedzi z tego folwarku uwolni, nazawsze: takowe oświadcze-nie przez trzykrotne w *Kuryerze Lit.* ogłoszenie mając zamiar podać do wiadomości powszechney jako plenipotent podpisuje, w protokule podpisa-no. *Justyn Daszkiewicz Komor. ptu Witkom.**

Zgodność z protokulem poświadczam *Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem Ptu Witkom. Regent.*

Takowe oświadczenie że do druku przyjęte być może poświadczam *Urban Jazdowski Prez. Ziem. Wileń i kawaler.*

1. W mińskim gubernialnym Rządzie, bę-dzie przedawać się z publiczney licytacji ma-jątek, obywatela *Wolka*, nazywający się *Hreben*, mający dusz płci męskiej 27, położony w ptcie *Borysowskim*; naznaczony w przeduż za nieopłecenie przez tegoż *Wolka* rub. srb. 3,048 kop. 80, za były w jego administracyi majątek *Wardomicz*; a zatem życzący nabydź takowy majątek, zechcą przybydź dla licytacji do tego guber. Rządu, na terminy: pierwszy dnia 8, drugi 9 a trzeci 10, a dla przetargów dnia 11 następującego miesiąca marca teraźniejszego roku. Dnia 14 styczni 1820 roku. Sekretarz *Arcimowicz.*

1. W mieście powiatowem *Słonimie* guber-nii *Grodzieńskiej*, znajduje się znaczny zapas win francuzkich w różnych i najlepszych ga-tunkach, które przeszley jesieni z pierwszej ręki z *Francyi* miasta *Bordeaux* sprowadzone zostały. Ktoby sobie życzył zakupić jakakol-wiek ilość z podobnychże win, zgłosić się zechce z żądaniem do tytularnego Radzcy *Rewy* w *Sło-nimie* zamieszkałego.

K. Rewa.

1. Stosownie do nóty *J.W. Ministra* skarbu i opinii *Rady Państwa*, zgromadzenie szlacheckie z *Marszałków i Delegatów* złożone, postanowi-ło, drwa, świece i słomę dla woyska niedostar-czać w naturze, lecz tę powinność załatwiać pieniędzmi przez podłady. Wskutek czego na dostarczenie dla woyska pomienionych artyku-łów w ptcie *Wileńskim*, zostały przeze mnie naznaczone do licytacji terminu w dniach 3 4 i 5 a przelicytowanie w 6 i 7 następnego mca lutego. Zyczący więc przyjąć na siebie tę powinność, raczą w pomienionym czasie ja-wić się w kancelaryi urzędu mojego, gdzie dostateczną o wszystkim powezmą informacyą. — 1820 roku styczni 22 dnia (podpisano) *Wileński powiatowy Marszałek dworu J. C. M. Kamer-Junkier i Kawaler Mikołay Abramowicz. Za zgodność Sekretarz Dwor. P. Wileńskie-go Zygmunt Siemaszko.*

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 W roku 1819 mca 8bra 15 dnia w Sądzie Ziemskim *Wileńskim* zapadłe oczewisty z instan-cyi *J.W. Jeleńskich Starostow Suchowieckich z W.W. Baltazarem* i samą *Kostrami* dekret za-sądżający natychże *Kostrach* czer. zł. 255 rubli srebr. 46 kop. 60, z terminem dnia 23 aprila 1820 roku, aby za tém wchodzący w układy czy to o aktorstwo czy też o aredę kamienicy z *W. Kostrami* ewikcyi długowi *J.W.W. Jeleńskich* uleg-ley o nim wiedzieli, i tamować satysfakcyi na przypadek nie opłacenia w terminie, nie byli zdolni, ninieysze w gazecie *kuryera Litewskie-go* zamieszcza się ostrzeżenie. Dat dnia 21 janu-aryi 1820 roku z mocy plenipotencyi podpisuję *Chryzostom Wiszniewski.*

Wolno drukować *Mikołay Pomarnacki sędzia Ziem. Wileń.*

3. W skutek rezolucyi Magistratu *Wileń-skiego*, wydaje się ninieysza awizacya w tem: iż domow i placów *J.P.P. Rehfeldów* na *Antokalu* w *Wilnie* położonych, *J.W. Frankowi Pro-fessorowi* w dniu 20 xbra 1819 roku wyprze-dających, będzie się odbywać jeden przetarg w dniu 26 terażniejszego mca styczni 1820 roku i kto najwyższą summę w tym czasie za dworki i place *Rehfeldów* zaofiaruje, przy tym i akrorstwo onych pozostanie. Oddzielnie za-wiadamia się Powszechność: iż kto nabędzie dóm drewniany *Rehfeldów* przy drodze z *Wil-na* do *S. Piotra* idącej stojący, ten stosownie do zalecenia *J.W. Zastępującego* obowiazki Cy-wilnego Gubernatora, *Vice Gubernatora Hor-na*, w dniu 14 styczni 1820 roku za N. 374 wyszłego, powinien ony zrzucić i odstąpiwszy kilka sążni z takowego miejsca na drogę tam wytkniętą, obowiazany jest wziąć plan od *J.W. Wojennego Lit. Gubernatora, Generala* od in-fanteryi i kawalera, *Rzymkiego Korsakowa*, dla postawienia na takowym miejscu budowli murowaney lub przystoyney drewnianey, w o-statku, że w tymże dniu 26 t. m. januar. kociół pi-wny do *Rehfeldów* należny przez licytacyą wy-przedanym zostanie. Tą awizacyą Powsze-chność obwieszczam i oną jako delegowary u-rzędnik podpisuję. Datt roku 1820 mca ja-nuaryi 16 dnia.

Józef Statkowski P. Burm. M. W.

5 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

UUr. Franciszkowi Michałowskiemu b. Prezydentowi gran. Wileń. debitorowi, Karolinie z Michałowskich Bańkowskiej Rotm., Alexandrowi i Maryannie Zienkiewiczom. . . . Jurszy; oraz Star. Szymelowi Aronowiczowi i dalszym pretensorom, niemniej Zofii Michałowskiej Sędziny w asystencyi męża czyniącej, Dominikowi Leopoldowi Chodźkom Szam. pozew edyktalny przed Sąd taxatorsko exdywizorski ze skutkow rezolucyi Sądu Gł. Wileń. a w kolei dekretu Ziem. Wileń. w roku teraż. na dniu 15 styczniowy serowanego, w sali sądowej Ziem. Wileń. agitujący się; z instancyi UUr. Józefa Neymana Tytular. Sowiet. i Karoliny z Wernerow Michałowskiej, wynosi się oto: udzielać się kredytem; dawać pomocy rękę, jest to moralnego serea przymiot, tym żał. delat. w całym swem rządzeni życia, nie odmówili prezesowi Michałowskiemu żądanej uczynności, gotowe jemu pożyczając pieniądze, lecz gdy obróty debitora dzwignienia zachwianych interesow jego nie miały na celu; ztąd folworku Zacharyszek długami przeladowanego, sformowała się exdywizya; ztąd żał. delat., którzy i z rękodajney Michałowskiemu pożyczki; i z opłaty różnym jego wierzycielom: i nakoniec z onegoż winy nastalych wydatkow, mają do Zacharyszek pretensyą o rubli sr. 31,152 kop. 10 $\frac{1}{2}$; assygn. 351, kop. 39; i obok za dług prezesa różnym jego kredytorom tym pozew obiętym i dalszym, jak tabella i replika tegoż prezesa świadczy, są zawinającemi około rubli sr. 5000, aby zrzeczy takowey zadłużoney ilości, osobney swey exdywizyi, a z nią zupełney uniknęli zguby; schedy dla się w Zacharyszkach przez exdywizyą Michałowskiego wydzielić się mającye, oświadczyli taxę i exdywizyą z żądaniem, iżby wjednym Sądzie i czasie takowe dwie exdywizye zdecydowane zostaty, w takim tedy przedmiocie mieli żał. rzecz w Ziem. Wileń.; Ziem. Wileńskie do Gł. Sądu odniosło się raportem; Sąd Gł. postanowił rezolucyą, przewodnictwem której toż Ziem. Wileń. dekretem swym w 1820 januar. 15 nastalym, schedy żał. delat. w Zacharyszkach, naznaczył exdywizyą; i aby ona Sąd exdywizorski massy Michałowskiego agitujący się, pospolu z exdywizyą rzeczonego Michałowskiego zdecydował, przyporuczył, idąc więc delat. do Sądu podwójną exdywizyą rozbiierającego, zakładają prosby, nadewszystko o zatwierdzenie wszelkich żał. delat. dowodow, o rekognicyą, i lokacyą summy żał. rubli sr. 31,152 kop. 10 $\frac{1}{2}$; asygn. i miednych rubli 351 kop. 39 na wszelkim obżał. Michałowskiego prezesa majątku. Osobno o wydzielenie dla żał. w Zacharyszkach takiey schedy, jaką obżał. za dług Michałowskiego od delat. skrypta mających, na schedy tychże żał. wyznaczoną mieć będą; do dowodu i odwodu żał. bliższemi uznania, a z obżał. Michałowskiemi Sędz. materyi, przebranego procentu stosownie do praw rozwiązania; za pisma paszkwilne onych pod karami, odstąpionych zakładow sumownych, części na rzecz żał. decydowania, amissy na niestawiających zapisania, o expensa prawne.

Roku 1820 dnia 17 januar., Woźny niżej podpisany świadcze, iż kopiją tego pozwu edyktalnego zgodną z autentykiem z instancyi WW. Józefa Neymana Tytular. Sowietnika

i Karoliny z Wernerow Michałowskiej po Michałowskiego b. prezesa i po jego pretensorow, imionami i nazwiskami powyżey w żalobie wyrażonych, przed Sąd taxatorsko exdywizorski massy Michałowskiego prezesa i Neymana, oraz Michałowskiej w mieście Wilnie w sali Sądu Ziem. Wileń. agitujący się, wyniesionego, ku zamieszczeniu w Kur. Lit. dla trzykrotnego zaawizowania podałem i o rozprawie przed tymże Sądem zawiadomiłem. Justyn Zaliwski woźny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1820 mca styczniowy 17 dnia przed aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście, Woźny w górze wyrażony relacyą podanego pozwu zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkiewicz W. Z. Regent.

Redakcyja Kuryera Lit. może do druku przyjąć. Adam Dauksza Sędzia Grodz. Wileń.

3. Niżej podpisany urzędnik, rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. mca 8bra 24 dnia 1819 roku zapadłą wydelegowany, mam poruczenie abym wszelką ruchomość Stanisława Holtenera wyprzedził przez publiczną licytacyą, na taxę exdywizyą przez jego oddaną, skutkiem czego zawiadamia się, iż będzie wyprzedawać się od dnia 23 mca styczniowy bieżącego roku codziennie od godziny drugiej po południu ruchomość tegoż Holtenera, z miedzi ruchomey, srebra stołowego, szkła i dalszych mobiliow złożona. nadto, iż w témże czasie będzie licytowane bióro krętey brzozy pozostało z odbytey licytacyi zeszłego kapitana Jedlińskiego, przez wyznaczonego urzędnika, zawiadamia się. Zyczący przeto co z niey nabyć raczą jawić się w czasie wyżej poszczególnionem do domu pod N. 172 na Zamkowej ulicy położonego. Datt roku 1820 mca januar 17 dnia.

Mikołaj Pomarnacki Sędz. Z. W.

3 Sąd dzielczy dekretem remissyynym Sąd Gł. Mińskiego 2go Depart. w roku 1819 7bra 29. dnia zapadłym na rozdział dóbr między kredytyry JW. Jana Chodźki byłego Prezesa i kawalera ustalony za przybyciem na powtórny termin do Majętności Parafianowa, poruczoną sobie czynność rozpoczął i na zniesienie summy pojezuickiey tudzież dopominku Barona Asza, oraz dalszych skarbowych należności po rubli 13 od każdych 150 rubli sr. naznaczywszy, składać natychmiast w gotowym groszu podług nakazu remissy wszystkich kredytorow i pretensorow zobowiązał, że zaś pomimo dwóch awizacyow tak od Sądu Gł. jako też i od tu-teyszego Sądu uczynionych, Ichność kredytorowie prócz maley liczby przyniesionych od niektórych pretensyow dotąd z dopominkami weni niestawają, a przeto massa kredalna nasosnieniem procentow uszczupla się, Sąd przeto dzielczy obwieszcza, że jeśliby kredytorowie i pretensorowie JW. Prezesa Chodźki do dnia 3 february terażniejszego 1820 roku z pretensyami swemi niejawili się, zatém dzieło konkursu do namowy weźmie i dla niestawiających amissyą zakreśli. Roku 1820 styczniowy 16 dnia. Stanisław Świętorzecki Ziemski Ptu Wilej. i Exdywizyi Prezydent. Jozafat Iwanowski Pisarz Ziemski Ptu Miń. Exdywizor. Ignacy Koziell Pisarz Ziem. Ptu Borys Exdyw. Atanazy Reutt Regent Exdywizorski

na nowo zaludnionych. Jezuici szczególniej są w tém staranni, i wielką już liczbę nowych professów mają. — Gazety palermeńskie, do d. 12 grudnia, zawierają różne artykuły przeciwko *Monitorowi* neapolitańskiemu. — Parlament tamtejszy ciągle się zatrudnia reformą trybunałów, odmianami w konstytucyi, &c. — Król sardyński wydał rozkaz, ażeby za czasów jego niepanowania opuszczone, a w części zburzone warownie *Turyngu*, osobliwie, które przez *Scrvia* prowadzą, na nowo były wzniesione. Jest także zamiarem rządu odnowić wszystkie warownie i cytadelle, iak tylko stan skarbu na to pozwoli. — Król sardyński, na początku stycznia, ma z *Cagliary* wyjechać, i jest spodziewaną do *Turyngu*. — Król sardyński w wielu prowincjach, gdzie mieszkańcy są w niedostatku i ubóstwie, zezwolił na zmniejszenie podatków. — W *Turyngii* ciągle jeszcze trzymają załogę austriacy. — Do *Genui* nie weszły dotąd żadne wojska sardyńskie. Jeneralny Kommissarz Króleski przesłał tamtejszemu Arcybiskupowi 24,000 lir., dla rozdzielania ubogim, i wiele świętych dawał festynów. Mówią o mającey wkrótce nastąpić podróży Króla sardyńskiego do *Genui*. — Infant *Don Francisco*, który się był stanowi duchownemu poświęcił, i przed dwoma miesiącami powołania swojego zaniechał, teraz na nowo chce powrócić do sukienki i ślubów duchownych.

Gazeta Paryzka, *Journal des Debats*, donosi z *Medyolanu* pod d. 3 stycznia: „Kiedy władze tu tejsze i sztab główny gwardyi naszey obywatelskiej w dzień nowego roku składały uszanowanie swoje Marszałkowi *Bellegard*, ten powiedział do nich, iż niedaleki jest czas, w którym J. C. Mość między nami się ukaze.”

Gazeta, *Journal de Francfort*, z *Neapolu* pod d. 5 stycznia: „Xiążę *Metternich* Minister spraw zewnętrznych C. J. Austriackiego, pisał do Porucznika jeneralnego, *Ambrosio*, Adjutanta K. J. neapolitańskiego, list następujący: „Mościwy Panie! Zasługi jego we *Włoszech* w czasie ostatniej kampanii, dały WP. prawo do szacunku Króla i jego sprzymierzeńców. J. C. K. Mość, z ukontentowaniem widział, że K. Jmć neapolitański udzielił WP. jedną z órdób orderu *Leopolda*, które Cesarz Jmć przesłał dla wojska neapolitańskiego, na dowód rzetelnego i szczególniejszego szacunku swojego. Proszę WP., abys raczył przyjąć szczere powinszowanie z téy okoliczności, z zapewnieniem wysokiego poważenia, z którym mam honor &c. Wiedeń d. 10 grud. 1814. Xżę *Metternich*.” (Jenerał *Ambrosio* d. 21 stycznia przez *Bononię* do *Wiednia* pojechał.)

Taż gazeta donosi z *Rzymu* pod d. 11 stycznia: „Margarbia *Azelio*, poseł nadzwyczajny Króla sardyńskiego przy stolicy świętęy, za przybyciem tu Margarbiego *St. Saturnia*, ministra pełnomocnego tegoż Króla, wyjechał wczora na powrót do *Turyngu*. — Hrabia *Juliusz Polignac* d. 7 t. m. wyjechał ztąd do *Paryża*. — Jenerał rossyjski *Sternaw*, który wziął był w niewolę Jenerala *Vandama* i taką okrył się sławą w bitwie pod *Kulmem*, od kilku dni tu się znajduje.”

Korrespondent hamburski, donosi z *Medyolanu*, pod d. 6 stycznia: „Wyszło ztąd wiele wozów z kosztownymi sprzętami do *Parmy*, gdzie nowa monarchini, *Marya Ludwika*, wkrótce jest spodziewaną.”

Tenże Korrespondent z *Neapolu* pod 8 stycznia: „Zdaie się, iż Król nasz nie dowierza wielu dotychczasowym stosunkom politycznym. Papież mocne wydał oświadczenie, i niechce dłużej uznawać przy dworze swoim naszego Konsula jeneralnego.”

HISZPANIA.

Gazeta Paryzka, *Journal des Debats*, donosi z *Irunie* pod d. 14 stycznia: „Wczora wieczorem otrzymano tu rozkaz, przenieść komory celne za rzekę *Ebro*. Tak więc prowincye *Biscaya*, *Alava* &c. Powracają do dawnych przywilejów swych. — Mar-

grabia *Casa-Flores*, który się dotąd w *Irunie* znajdnie, Porucznikiem jeneralnym K. J. Katolickie mianowany został. — Z *Madrytu* pod dniem 9 stycznia donoszą, iż wydany został rozkaz, aby wszystkie processa, przeciwko tak nazwanym *Liberales*, wstrzymano. Spodziewamy się, iż wkrótce, a to szczególniej za wstawieniem się francuzkiego posła, powszechna amnestya nastąpi.”

Gazeta paryzka, *Gazette de France*, donosi z *Madrytu* pod d. 5 stycznia: „Nadworna gazeta nasza d. 29 grudnia zawiera niektóre wiadomości o potyczkach, które się w Hiszpanii między króleskimi z insurgentami w północney części hiszpańskiej *Ameryki* stoczyły; ale wiadomości te bardzo dawné są daty i nic wyraźnego o wypadkach nie mówią. Dostrzedz tylko w nich możn iż między zabranemi rzeczami w nieprzyjacielskim obozie pod *Veladero*, znajduje się także 9 harmatnie — Margrabia *de Villafranca* otrzymał na to zwolenie K. Jmci, iżby powinszowanie małego miasteczka *Ximena de la Frontiera*, którego on jest reprezentantem w gziecie naszey umieszczone zostało, które prawem całe trzy stronice zajęło. — Gazeta pod dniem 3 grudnia zawiera także mowy, które jeszcze w miesiącu wrześniu przed K. J. Katolickim miane były. Mowy te, kończące się zawsze oświadczeniem poświęcenia się bez granic dla Monarchy, okazują najwyższą gorliwość; jednakże autorów ich niebardzoby właściwie za wzór wymowy przywieść można było. — Niektóre prywatne osoby ciągle czynią dla Króla ofiary, na opędzenie potrzeb stanu. — Takżę gazeta nasza dzisiejsza zawiera dawne powinszowania dla Króla; Rząd postanowił w całej *Hiszpanii* ogłaszać o uczuciach oświadczonej przez mieszkańców najmniejszey wioski. — Król wielkiemu Inkwizytorowi, Biskupowi *Almeryjskiemu*, *Don Francisco Mier de Campillo*, dla okazania mu publicznego dowodu wdzięczności swojej za czynione usługi, za jego chrześciańską miłość, apostolską pokorę i rozszerzenie duchowney oświaty, mianował Kawalerem W. Krzyża *Karola III*. — Panów *Robert Hugues Kennedy*, i Kawalera *Dalrymple*, Intendentów wojsk angielskich, ozdobił t. m. orderami.”

WYSPA ELBA.

Gazeta *Lwowska*, zawiera następujący artykuł: „Dzienniki Angielskie pod d. 14 grudnia, umieściły list pewnego Anglika, który wy pę *Elbę* odwiedzał. W liście tym znajdują się między innymi następujące wyrazy: „Nigdybym nie był uwierzył, że na *Elbie* wegetacya jest tak piękna, ziemia tak urodzajną, klima tak wyborne, warownie w twierdzeniach tak mocne, a kopalnie żelazne tak obfite. Sto funtów rudy żelaznéy wydają 75 funtów czystego żelaza. Okolica, otaczająca kopalnie żelazne, błyszcząca się, iak zwierciadło na słońcu. Jest ona cała zasiana błyskawką. Cesarz *Napoleon* ma wśród kopalni domek dla rozrywki, gdzie za zwyczaj jadą śniadanie. W całym tym budynku, jest tylko pokoy mieszkalny, pokoy sypialny i pokoy do pracy. — *Porto Ferrajo* (stolica wyspy) jest najpiękniejsze miasto i najładniey zbudowany port, jaki tylko kiedy widziałem. Zdaleka widać tylko warownie twierdzy i kilka domów, lecz, kiedy się płynie ciążną do wewnętrznego portu, który ze wszech stron górami jest zastłonięty, wtedy daje się postrzegać miasto, które się nakształt amfiteatru wznosi ponad warowniami. Te są nadzwyczajnie mocne. Dóm Cesarza, który teraz stawiają, najwyższy jest od wszystkich. Widzieliśmy tu wiele żołnierzy z gwardyi Cesarzkiej. Jeden z nas zapytał jednego z tych żołnierzy, jak mu się miasto podoba? Ten mruczał wiele pod nosem, i rzekł nakoniec: „Wszystko tu jest drogo, tylko ryby i wino tanie: mięso muszą z *Piombino* przywozić.” Cesarz *Napoleon* wstaie co dzień o godzinie 4tęy, wyjeżdża konno, czyta, albo spaceruje przez dzień cały. O godzinie 8męy kładzie się spać. Co

niedziela niektórych mieszkańców do stołu swojego zaprasza. Zatrzymał on orla cesarskiego, ale za kolor dla siebie obrał białe pole z poprzecznymi, czerwonymi prążkami, nad którymi unoszą się 3 pszczoły: Z *Porto-Ferrajo* pojechaliśmy do *Porto Longone*. Gościniec tam prowadzący jest wyborny, i założony zupełnie nowo przez *Napoléona*. W drodze widzieliśmy Cesarza w otwartym pojeździe. Siedział sam jeden, i był jak zawsze, w skromnej sukni. Naprzeciw niego siedzieli Jenerałowie z jenerałnego sztabu jego. Wyglądał bardzo zdrowo i rzeźwo. Za nim jechali: 6 żołnierzy z gwardyi, mameluki, oficerowie, obywatele, i t. d.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Pisma publiczne wystawiły obraz statystyczny wzrostu Monarchii Austriackiej, od *Rudolfa Habsburgczyka*, aż do nayspóźniejszych czasów. W roku 1273 *Rudolf* założył kamień węgielny Monarchii. Posiadania jego w *Szwajcaryi* wynosiły około 279 m. k. jeogr. Przy śmierci *Albrechta I.* w roku 1308 Państwo Austriackie miało 1254 m. k. Przy śmierci *Maxymiliana 13,613*. Państwo *Karóla V*, w *Europie* miało 15 688 m. k.; z których 6,402 ustąpił bratu swojemu *Ferdynandowi*. Przy śmierci *Ferdynanda II* miała Austria 5,655 m. k. Przy śmierci *Ferdynanda III* 5,431. Przy śmierci *Maryi Teresy* 11,099. Przy śmierci *Leopolda I*, 9,043. Przy śmierci *Józefa I* 9,113. Przy śmierci *Karóla VI* 10,265. Przy śmierci *Józefa II* nie było żadnej zmiany. Przy śmierci *Leopolda II*, 11,424. Cesarz *Franciszek II* w czasie wybuchnienia wielkiej Rosyjsko-Francuzkiej wojny w roku 1812 miał w posiadaniu 8,924 m. k.

Polityczna rola, jaką grała Konwencya Narodowa we *Francyi*, ściągnęła powszechną uwagę na jej Członków. Spodziewamy się przeto czytelnikom naszym uczynić przysługę, umieszczając pokrótce to, co wieny, o sławniejszych Członkach téżże Konwencyi: (w zbiorze tym oznaczeni * *bezwarunkowie*) * *Albitte*, jest teraz Podinspektorem popisów wojskowych. * *Alquier*, należał do dzieł dyplomatycznych, za przeszłego rządu poseł przy dworze *Duńskim*. * *Arbogast*, jest Profesorem matematyki w *Strasburgu*. * *Armonville* został znowu greplarzem w *Rheims*. * *Azema* znajduje się w *Paryżu* przy jedny z wyższych administracyi. * *Bailleul*, jest teraz Dyrektorem podatków (*Droits-réunis*) w *Amiens*. * *Barrère*, mieszka w *Paryżu*, gdzie nad pismami peryodycznymi pracuje. * *Barras*, mieszka w południowej *Francyi*, gdzie bardzo wielki posiada majątek. * *Baudot* jest Radcą przy królewskim trybunale w *Dijon*. * *Baylle* (*Moyzész*) umieszczony jest w Magistracie w *Marsylii*. * *Berthezene* garbarzem w *St Jean de Gard*. * *Billaud Varennes* żyje jeszcze w *Sinnamari* (w *Guianie*). * *Boussi d'Anglas*, Senator za byłego rządu, teraz *Parem*. * *Bordas* ma miejsce przy ministerium sprawiedliwości. * *Cambaceres* znajduje się u wód w *Barrége*. * *Cambon* mieszka w pięknych swoich dobrach *Therral*, w okolicach *Montpellier*. * *Campmas* jest adwokatem w *Alby*. * *Carnot* mieszka w *Paryżu*. * *Casa-Bianca*, był Senatorem, a teraz jest *Parem Francyi*. * *Cazenave*, jest teraz Członkiem Izby Deputowanych. * *Cochon*, także pod imieniem *Hrabiego d'Apparent* znany, d. 28 marca 1809 Senatorem mianowany, żyje teraz prywatnie w *Paryżu*. * *Coupé* jest Sędzią w *Rheims*. * *Courtois*, mieszka w bardzo pięknym hotelu w *Paryżu*. * *Dauvon* jest teraz archiwistą w hotelu *Soubisse*. * *David* mieszka, jako malarz, w *Paryżu*. * *Desermont*, mieszka w pałacu swoim w okolicach *Neully* nie daleko *Paryża*. * *Delahaye* ma miejsce w administracyi podatków (*Droits-réunis*). * *Deverite*, jest drukarzem w *Abbeville*. * *Doulcet Pontecoulant*, jest *Hrabą* i *Parem*. * *Dornier*, mieszka w górnym departamencie *Saony*, gdzie posiada wielkie fabryki żelazne. * *Dubois* jest adwokatem w *Colmar*. * *Dubois-Dubay*, za przeszłego rządu Senator, nie został teraz *Parem* mianowany. * *Duchem*, został znowu lekarzem i ma teraz miejsce przy szpitalach wojskowych. * *Dumont* mieszka w dobrach swoich w *Vire*. * *Enjubault* ma teraz miejsce przy ministerium skarbu. * *Estadens* mieszka w majątności swojej pod *Toulonem*. * *Fabre* jest Prokuratorem jenerałnym w *Montpellier*. * *Faure* mieszka w *Havre*; syn jego jest Członkiem Izby Deputowanych. * *Fayolle*, jest sędzią w *Grenoble*. * *Ferrand*, Prezydentem w *Belley*. * *Fouché*, za przeszłego rządu, przez długi czas minister policyi, później Gubernatorem prowincyi *Illyryjskich*, żyje prywatnie w *Paryżu*. * *Garilhe*, adwokatem w *Argentieres*. * *Garnier* (*de Saintes*) Dyrektorem ceł w *la Rochelle*. * *Garran de Coulon*, za przeszłego rządu Senator, nie został teraz mianowany *Parem*. * *Ganthier* jest *Vice* Prezydentem trybunału pierwszój Instancyi

w *Paryżu*. * *Gerente*, jest adwokatem jenerałnym w *Grenoble*. * *Goupilleau* administratorem jednego domu pożyczki. * *Granel*, adjunktem *Mera* w *Marsylii*. * *Gregoire*, za przeszłego rządu Senator. * *Guyton-Morveau*, Nauczycielem w szkole polytechnicznej. * *Hardy* Dyrektorem podatków (*Droits-réunis*) w *Privas*. * *Harmand*, dawniejszy Prefekt w *Mayenne*, zostaje teraz bez miejsca. * *Haussmann*, mieszka teraz w *Alzacyi*, gdzie ma bardzo piękną fabrykę. * *Himbert-Flegny*, był za rządu przeszłego Prefektem Departamentu *Voges*. * *Houvier-Eloi* należał dawniej do administracyi dóbr narodowych. * *Hichon*, Inspektorem loteryi w *Senlis*. * *Ingrand*, umieszczony jest przy jednym ministerium. * *Innard*, handlował dawniej perfumami w *Draguignan*, nie dawno jeszcze był Sędzią w trybunale pierwszój Instancyi, żyje teraz bez miejsca w stolicy. * *Izoard*, jest płatnikiem departamentowym w *Chambery*. * *Jard-Panvillers*, za przeszłego rządu mianowany był Komendantem legii honorowej. * *Jean Bon (st. André)* był na ostatku Prefektem departamentu *Mont-Tonnerre* w *Moguncyi*, umarł nie dawno. * *Jouenne*, jest znowu Lekarzem w *Condé*. * *Laboissiere*, był za przeszłego rządu Sędzią w trybunale departamentu *Sekwany*. * *Lacoste* był na ostatku Prefektem departamentu *de Forets*. * *Lacroix*, jest Prokuratorem królewskim w *Beillac*. * *Laignelot* mieszka jako uczoney, w *Paryżu*. * *Lakanal*, jest teraz Członkiem Instytutu. * *Laloy*, jest Członkiem Rady zaborów morskich. * *Lamarque* był na ostatku Sędzią trybunału kassacyjnego. * *Lanjuinais*, był za rządu przeszłego senatorem, a teraz *Parem Francyi*. * *Lavicomterie* żyje, jako uczoney, w *Paryżu*. * *Lecarpentiere*, mieszka w majątku swoim w *Valogne*. * *Lecointre-Puyravaux*, był na ostatku Kommissarzem Policyi w *Marsylii*. * *Lefiot* jest teraz Dyrektorem jedney przędzarni w departamencie *l'Allier*. * *Lemoine*, Inspektor loteryi w *Amiens*. * *Lequinio* znajduje się w *Newport* w Stanach Zjednoczonych, jako Kommissarz stosunków handlowych. * *Lesoge-Senault* żyje prywatnie w *Lille*. * *Letourneur* (*de la Manche*) jest Członkiem Izby rachunkowoy. * *Levasseur*, mianowany został na Sekretarza *Rferenta* w Izbie deputowanych, ale sam się usunął. * *Levasseur* (młodszy) jest Chirurgiem w służbie wojskowój. * *Lindet* (*Robert*), żyje w *Paryżu* bez miejsca. * *Louchet*, nie dawno sam sobie życie odebrał. * *Louvet*, autor znanego romansu „*Faublas*” zakończył życie w *Palais-Royal*, gdzie miał handel księgarski.

(Dokończenie później).

3 Od Rządu Gubernińskiego *Wileńskiego*, czyni się ogłoszenie: iż w Izbie Skarbowój *Wileńskiej* będzie się odbywała licytacya, na wypuszczenie w dzierżawę, do roku 1819, w mieście *Poniewieżu*, traktyeru i młyną; życzący przeto sobie wziąć takową dzierżawę, zechcą stawić się z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami do *Wileńskiej Izby Skarbowój*, w terminach: pierwszym, dnia 5go; drugim, dnia 10go; a trzecim i ostatecznym dnia 15go marca terażniejszego roku — Dnia 17 stycznia 1815 roku — So-wietnik *Zenon Machwic* — Sekretarz *Dmitrewski*.

3 Od *Mińskiego Rządu Gubernińskiego*, obwieszczaią się wszyscy Wierzyciele *Jenerała* *Majora* *Józefa Wiszczyńskiego*, którzy nie otrzymali, stosownie do postanowienia Rządzącego *Senatu*, zawartego w jegoż ukazie pod dniem 26 listopada 1814 roku, decyzyj, iż mają oni weyść z prośbami do *Sądu Exdywizorskiego* w majątku pomienionego *Wiszczyńskiego*, jako do urzędu; który jest obowiązany w ich rzeczy czynić pierwsze postanowienie. Dnia 17 stycznia 1815. — Sekretarz *Czerniejew*.

3 Od *Mińskiego gubernińskiego Rządu*, czyni się ogłoszenie, aby życzący wziąć w dzierżawę na trzy lata następne, stacye pocztowe w gubernii *Mińskiej* i *Pttcie* *Mińskim*, przybywali do *Mińskiej Izby Skarbowój*, dla licytacyi odbywać się mającej następującego 1815 roku od dnia 1go do 15go marca, z dostatecznymi o stanie swym dowodami i odpowiednimi ewikcyami — Dnia 31 grudnia 1814 roku. Sekretarz *Czerniejew*.

P O D R A D

2 *Kommissya* *Wileńskiego prowiantńskiego Depo*, postanowiwszy zasposobić prowiantu, i owsa do magazynów gubernii *Wileńskiej* dla potrzeby wojska, na rok 1815, wzywa przez niniejsze ogłoszenie wszystkich, chcących podjąć się takowego dostarczenia, Panów obywateli i różnych przemysłników, do *Kommissyi* na licytacyą, w tym celu zaczynając od dnia dzisiejszego i codziennie się odbywać mającay aż do dnia 10 lutego, gdzie będą uwiadomieni o potrzebnych artykułach i warunkach. Dnia 28 stycznia 1815 roku.

3 Roku 1815 miesiąca *Januarii* 21 dnia — *Sąd* *Podkomorsko* *Taxatorsko* *Exdywizorski* *Dzieloży*, w *Dobrach* *Kurklaach* w *Powiecie* *Wilkomirskim* w *Gubernii* *Litt*: *Wileńskiej* *De* *kretami* *Remissayinemi* *Sądu* *Głównego* *Litt*: *Wileńskiego* z *Departamentu*, jednym *Roku* 1804 *decembra* 13 i drugim *roku* 1812 *februarii* 29 na podział *Dóbr* po zeszytych *Adamie* i *Maryannie* z *Zabiełłów* *Marszałkach* *Onikszyńskich* *rodzicach* i *Ferdynadzie* *Bracie* *Grafach* *Platerach*, między *rodzeństwem* *schod* *Antonią* i *Tadeuszem* *Marszałkowiczami* *Onikszyń*: *oraz* *Krzysztofem* *Starostą* *Bernatowskiu* *bracią* *Graffami* *Platerami* i *Anną* z *Platerów* *Xiężną* *Giedroyciową* *Marszałka* *w* *Pttu* *Wileńskiego* *Siostrą*, tudzież na dopełnienie *satisfakcyi* przez *wydział* *taxy* i *Exdywizyi* dla *tychże* *Adam*

i Ferdynanda zeszych, oraz żyjącego Antoniego Synów i Maryanny z Zabiełłów Marszał: Oniksztyńskich Rodziców Grafów Platerów naznaczony, po kilkakrotnych odkładach, naznaczeniu pomary Dóbr i komportacyi przez wszystkie strony papierów, po zaawizowaniu pierwszym przez rezolucyą swoją pod dniem 6 apryla r. 1812 w gazetach Kuryera Lit: i przez zagraniczne, powtóre pod dniem 28 miesiąca Julii, potrzecie pod dniem 10 decembra roku 1814, po załatwieniu wyroków akcesoryjnych w uskutecznionej pomiarze Dóbr przez naznaczonych Komorników, i po dopełnieniu przez Strony komportacyi, do kontynuacyi dzieła w terminie z odkładu pod dniem 10 miesiąca xbra roku przeszłego 1814-uczynionego, na dniu wczorajszym zjechawszy, przystępować do rozprawy Stronom zalecił, i że na skutek Remissyjnych Dekretów do rozbioru dzieła bez żadnych zwłok, nie uważając na niestanność którejkolwiek Strony pod zarealizowaniem na debitorach, i pod amisyą kredytorskich pretensyów, przedsięwzię i kończyć będzie, ażeby wszystkie Strony do tego Sądu należące do rozprawy przystępowały ostatecznie ostrzeżę, i o tym do powszechny wiadomości przez trzykrotną w gazecie Kuryera Litewskiego i w zagranicznych awizacyą ogłasza. — Michał Wawrzecki b. Podkomorzy Pttu Braślaw: — Jabób Towiański b. Pisarz Ziem: Pttu Wileń: — Ignacy Brzozowski Sędzia b. Grodz: Braślaw:

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Massy JJWW. Józefka Wołodkowieca Marszałka Gubern: Minsk: i Kawalera — Udziałnie, JW. Karoliny z Hrabion Brzostowskich Wołodkowiecowsy Marsz: Gubern: Minsk: z osob niżej podpisanych złożony, stosownie do Dekretu Departamentu 2go Sądu Głggo Littgo Wileń: Roku 1813 gbra 15 dnia zapadłego, ułatwiwszy czynności pierwszemu terminowi właściwej gdy odbywaniem Aktów w Dobrach Konkursowych samego JW. Wołodkowieca zajmował się, zakroczoną śmierć Sędzięgo Romanowicza komplet składającego, dzieło to przerwała — W celu kontynuacyi którego, wszystkim Wierzycielom wspomnionego JW. Marszał: Gubern: wydane zostały w Guberniach, Wileńskiej, Minskiej, Witebskiej prawne, w Jmieniu Urzędników z Sądów Głgnych wyznaczonych obwieszczenia — a między tym z Instancyi JW. Karoliny Wołodkowiecowsy Marszał: Gubern: Minskiej Roku 1814 gbra 10 dnia zapadł w tymże Departamencie zgim Sądu Głggo Littgo Wileń: z Jey Wierzycielami pozwanemi i Pozwać się mogącemi, drugi Remissyny Dekret, wyznacznik satysfakcyi dla onych przez rozdział majątku Sądowi nierzeczywemu poruczający — Z tym pryncypalnie przedpisaniem, iż przyłączenie Sprawy JW. Marszałkowsy Wołodkowiecy, nie ma bynajmniej zrywać Sprawy JW. Wołodkowieca, do Oczewistego zbliżoney już stopnia — Z tego względu, rzeczony Sąd Taxatorsko Exdywizorski, wszystkim Wierzycielom, tak JW. Marszałka Wołodkowieca, iako samey JW. Marszałkowsy Wołodkowiecowsy; tudzież ich Debitorom, i każdemu w jakimkolwiek względzie, do konkursu wyż opisanego wpływ mającemu, wiedzieć dacie: Jż w zebrany dopiero komplecie od połączenia Spraw obóyga JJWW. Marszałkow Wołodkowiecowsy rozpoczął Komportacyą wzajemną między Aktorami a ich Wierzycielami — osobno z Instancyi JW. Wołodkowiecowsy: na JJWW. Józefie Wańkowiecu b Marsz: Gubern: Minskim i Oskierkach — Z instancyi JW. Wołodkowieca, na WW. Sowieńniku Szembeku i Successorach Sowieńnika, Swidy, Obligów i wszelkiego tytułu papierow, po zeszyły Stnie Haiewskiej Wołodkowiecowsy pozostałych, a w ich rękach zneydujących się — tudzież na X. Korwelu Testamentu wspomnioney Stny Wołodkowiecowsy, nakoniec z instancyi Kredytorow Komportacyą wszelkich papierow massę Funduszu wyswiecających w naturze, a ruchomości, sprzętow &c. przez Registr na JW Marsz: Gubern: Wołodkowiecowsy na dzień 10 Februaryi Roku idącego do Kancellaryi swojej w Łazdunach w Pcie Oszmian: leżących, nakazał. — Jżby na tenże termin Komornicy, Dóbr Konkursowych mappy Geometryczne, oraz Inwentarze — Zaś Administratorem kwity, ile z intrat dóbr sobie poruczonych, na rzecz procentow, od summ Kommissy Edukacyyney, i przykroczony obszerny przezwienia Minskiego należnych, wnieśli; ile Monarszych podatkow opłacili, niemniej Regestra Ekonomiczne iak nayrychley złożyli, zalecił. — Poczem dopiero do Kontynuacyi Aktow w Łazdunach przystąpił — po wyexpedywaniu których, w tymże celu do Mca Julii w Gubernii Minskiej uda się — Te ukonczywszy, w dniu 10 Februaryi Roku terażniejszego, do spełnienia poruczony sobie Dekretami Remissyjnemi czynności, i do rozwiązania wszelkich sporow, na miejscu Remisyą wyznaczonym w Łazdunach przystąpi — Ażeby więc interessowane osoby, przez się lub Plenipotentow swoich, przed Sąd Exdywizorski stawiały, każdego z nich wzywa. Z tym ostrzeżeniem, że iak najmniejsza zwłoka robiłaby Funduszu Konkursowemu niezmierną szkodę, tak Sąd całosć onego mieć na baczaniu obowiązany, nietylko na nikogo oczekiwać nie będzie, lecz na pretensyą spóźniającego się amisyą w myśl Dekretow Remissyjnnych, i zwyczajnego porządku ogłosi, a na Debitorach wszystko z expensami wedle żałoby strony

stawiającej wskaże: Dat w Łazdunach 1815 Januar: 23 dnia
Józef Kuczewski Prezes Exdywizyji.
Wincenty Szukszta Exdywizor.
Stefan Gieczewicz Pisarz Grodz: Wileń: Exdywizor.
Ignacy Kłoczkowski Prez: Ziem: Ptu Dunab: Exdywizor.
Ignacy Chomski Sędzia Ziem: Ptu Wileń: Exdywizor.
Jan Zongolłowicz Z. W. b P. R. E.

2. Taxa i Exdywizya ruchomego i sumownego majątku, zeszyłego Tadeusza Mackiewicza Oboźnego Mścisławskiego Dekretem Sądu Ziem. Wilkom. przeznaczony. Po ziazdowym sądu Exdywizor. Dekrecie w roku 1811 gbra 14 d. zapadłym i po skonwinkowaniu ultymarnym w Sądzie Głównym 2go Departamentu strony sprzeciwiającej się, w roku 1815 januar. 22 d. obwieszczenia wydane zostały — Tak składający funduszu iakoteż roszczący pretensye do tegoż funduszu zeszyłego Mackiewicza Oboźnego, aby do miasta Wilkomiernego w terminie wypadającym zieżdzali się przez gazetę. wizywie. Józef Zawisza Sędzia Ziemsk: Kowien:

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego cara Rossyja etc. etc.

UU. Janowi Chryzostomowi Piłsudzkemu Marszałkowi Teleszewskiemu, X. Andrzejowi Rodkiewiczowi Kanon: Joflant, Bernardowi i Annie z Wołodkowiecowsy Obuchowiczom Sędziom Ziemi Mozyr: Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Ptu Jhum: Kazimierzowi Szembelowi Nadwornemu Sowień: JO. X. Ignacemu z Koziłską Pużynie Starosćie Dziewieniskiemu, Maryannie Chmarzyney Wiewolzińey, Melchiorowi Wołodkowiecowski Marszałkowi, Tadeuszowi Świętozrekiem b. Podkomorzemu, Successorom Niemcewiczowskiego, PP. Benedyktynkom Bazyliankom Min: Bohuszewiczowi Obywatelowi Min: Tekli Giżyckiej, Teressie z Jelców Matkiemensowi Synowi Makowieckim, Ignacemu Reutowi b Mar: Ippel: i Stanisławowi Bohomołcowi b Mar: Witepskiemu, Omólskiemu Podstol: Orszań: Successorom Szymanowiczowsy Chor: Gaspro Wańkowiecowski b. Marszałkowi Sienskiemu, Boguszewskiemu, X. weremu Szulewiczowi, Kaletanowi Wielamowskiemu, Antoniej Spiridowiczowi, Karolowi Roussow Sowień: Mitadowskiemu b. Ippel: i Stanisławowi Ciechanowieckiemu b. Mar: Ptu zausonskiego, Wincentemu Raiickiemu, Felicyanie z Szczytow Sowień: cickiej Prezydentowey, Lichodziejewskiemu, Józefowi i Racheli z Sowień: lewskich Maiorom Woysk Rossyjsk: Anastazyi z Płotnickich z kładem Opiekłi Sadowskim, X. Józefowi Laskowskiemu Plebanowi Sobotnickiemu, Starozakon: Jankielowi Saliowiczowi Obywatelowi Łazdunskiemu, Zydwowce Blumde Wileńce Kupcowey Minskiej i wszystkim Kredytorom i Pretensorom. UU. Karolinie z Hrabion Brzostowskich Wołodkowiecowsy b. Marszałkowsy Gubern: Minskiej: Ignacemu, Starosćie Haiewskiemu, Wincentemu Marszałkowi Boryssowskiemu Braciom Wołodkowiecowsy, X. Józefowi Kowelowi, oraz Successorom Uroch Swidy i Szembelowi Sowień: w Kuratorom zeszyły s. p. Katarzyny z Galimskich Wołodkowiecowsy Starosćiny Haiewskiej, Benedyktowi Koszarzewskiemu Łowczemu Połockiemu, Karolowi i Izabelli Brzostowskim Successorom Brzostowskiego Mar: Guber: Wileń: i Opiekunom: Adamowi Hrabionu Littaworowi Chreptowiczowi Kawalerowi Orderow, Piotrowi Klerzkowskiemu Prezydentowi Sądow Granicz Ptu Trockiego, Michałowi Radziszewskiemu Marszałkowi Stołowickiemu, Ippel: i Kaletanowi Slezanowskiemu Szamb: b. Dru Polgo Debitorom; udzielnie JO. Xieciu Franciszkowi Sapięzie Taynemu Sowień: nikowi i Kawalerowi Orderow, za Obligiem Xiążęcia Alexandra Sapięhi summy kapitalney ezer: złt: 10,000. UU. Kazimierzowi Szembellowi Sowień: nikowi Nadwer: za dwoma Obligami kapitalney ezer: złt: 7,000. Ignacemu Wołodkowiecowski Star: ezer: złt: 5,000 Leonowi Osztorpowi Mar: Jhumeń: ezer: złt: 5,000 Adamowi Guterowi Prezydentowi, za dwoma obligami takoz kapitalu cz. 4,066. Ludwikowi Kamienskiemu Prezydentowi cz. zł. 1500. X. weremu Obuchowiczowi Prezydentowi cz. zł. 2000. Successorom Xcia Lubeckiego Kasztelana Pińskiego za obligiem tegoż Xcia Kasztelana kapitalu cz. zł. 1000 Józefowi Korbutowi Marszałkowi Nowogr. cz. zł. 1000 Successorom Stanisława Wańkowieca Marszałka Guber Min. cz. zł. 2000. Michałowi Pużynie Woyskiej Prezydentowi Sądow Normal. Minskich cz. zł. 2100. Tomaszowi Oborskiemu b. Marszałkowi Min. cz. zł. 200. Successorom Xcia Anny Radziwiłłowey Rotm. cz. zł. 150. Wincentemu Wołodkowiecowski Marszałkowi Boryssowskiemu cz. zł. 500 Grzegorzowi Jędzkiemu za dwoma obligami rubli srebr. 100 i cz. zł. 50. rżemu Wołkowi rubli srebr. 100. Józefowi Kukiewiczowi Kowien: ezer: zł. 535. Successorom zeszyłego Xcia Dominika Radziwiłłowicza za Dekretem oczewistym kapitalu cz. zł. 10,715. procentow iakie od wszystkich specyfikowanych kapitalow z rachunku należeni być się okazały zeszyły Katarzynie z Galimskich Wołodkowiecowsy Star. Haiewskiej zawinaiącym i dalszym wszystkim Urodz. Józefa Wołodkowieca b. Marszałka Guber. Minskiego Debitorom Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Gubernii Lit. Wileńskiej w Powiecie Oszm. w Dobrach Łazdunach agituający się, z instancyi Urodz. Józefa Wołodkowieca Marszałka Guber. Minskiego i kawalera orderu, mieniąc w referencyi do Dekretu remissyjnego Sądu Gł. Lit. Wileń. Depar. 2go roku 1813. Nowembra 15 d. zapadłego że wszystkim ienera Kredytorami i Debitorami b. Marszałka Guher. Wołodkowieca ieden Taxatorsko-Exdywizorski przeznaczający i do Dekretu dyllacyjnych tegoż Exdywizorskiego Sądu z których po wyszy iuz prawnych dyllacyach, termin na oczewistą rozprawę w dniu następującego mca februaryi roku terażniejszego 1815. jest ogłoszonym, oraz do Pozwów iuz łączonych i ukazow Rządowych i Sąd Gł. tudzież wszelkich przez sprawę złożyć się mających dowo

prosi o satysfakcyę cytowanej Sądu Gł. Remissie i dyllacyjnym Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego Dekretem o ukaranie penami za niespełnienie tychże wyroków a w sprawie z Kredytorami o rekognicyę istotnych tylko należności pod obowiązkiem przysięgi, o detrunkatę nadpłat na kapitały i procenta, o potrącenie pretensyów i intrat z possessyi iakie przez Akta dowiedzionemi zostały. o lobacyę stosowną do oświadczenia i Dekretu remissyjnego, o kassatę pism i pretensyów niesprawiedliwych, o bliższosc do dowodu żalcemu Dettrowi i dalsze z rzeczy wypaść mające wyroki, a z niestawiaćmi wieczny amissyi zapisania; udzielnie z Debitorami sędzenia summ kapitałowych procentowych i expensów prawnych etiam pod niestannością, wydzielenia należności żalęgo z którą podług przepisu remissy i ukazów postąpienia, o wydział dóbr z Bracią po zeszyły Matce pozostałych, a z obżłaz Marszałkową o zostawienie przy niewzruszonych skutkach i mocy od nastapia swojego ciągle exekwuiący się komplianacy i oto wszystko co poprzednicze iuz łączone żaloby zawarły i co się w mających wynieść przez sprawę zapozwach i doniesieniach na stronę żalęgo żądaniem będzie, nadewszystko sędzenia strat wszystkich na ka dym, koby przyczyną zwłoki iakowey w sądownictwie stał się: Salva melioratione tey żaloby.

1. Sąd taxatorsko Exdywizorki, in fundo Dóbr Syłowiszek w Powiecie Dyneburskim Gubernii Białoruskiej Wileńskiej, i Kamienicy w Mieście Wilnie Gubernii Litt Wileńskiej, Dziedzictwa JW. Ignacego Grafa Mohla, byłego Chorążego Pttu Dyneburskiego exystujący, Dekretem oczewistym Głównego Sądu zgo Witebskiego Departamentu, w R. ku 1814 Mca Augusta 27 dnia zapołym, za remissę wyznaczony, zjechawszy w terminie 20 decembra, akt Sądownictwa swojego zafundował, i po ułatwionych między stronami wniesionych sporów akcessoryjnych, do wymiaru potrzebnego Komorników od stron podanych, a przytym kopią Spraw i komportacyą, tudzież akta Inkwizycyi, kalkulacyi, i weryfikacyi przeznaczyl, oraz wszystkie Dobra JW. Ignacego Mohla, pod tradycyami zostające, w administracyę zająwszy, na drugi termin zjazdu swojego w roku następnym 1815 Mca Julii 19 dnia, wszystkich kredytorów i pretensorów z dowodami autentycznymi realność swoich należności próbować zdolnymi, pod utratą rzeczy stawać i jawić się zaliczyć. — i gdyby o tym powszechnosc wiadomą było, tym celem przez awizacyę gazet Sankt - Petersburgskich i Kuryera Litewskiego potrójnie w trzech Numerach powtórzyć się powinna ogłosić postanowil — Datt Roku 1814 Mca Xbre 23 dnia in fundo w Syłowiszkach. Szymon Pakosz Sędzia Ziem: Pol: Prez.: Exdywizor. Franciszek Rychlik Prezydent Sądu Grodz: Wilkomir. Exdywizor. Jan Kandyd Boufał Piarsz Ziemski Dunenburg: Exdywizor. Antoni Danin Slepć Stolnik b Wdztwa Witebskiego Głównego Sądu zgo Witebskiego Departamentu i Sądów taxatorsko Exdywizorskich Regent.

2. Na skutek rezolucyi Magistratu Wileńskiego, po proźbie JPani Johanny Staynigerowey z Opiekunami podaney, na dniu pierwszym prassen: nastaley; będzie się wyprzedawał przez publiczną licytacyę dom w Mieście Wilnie na ulicy Subocz pod Nrem 1319 sytuowany, po zmarłym Franciszku Staynigerze Kupca i Obywateln Wileńskim pozostały. Do jakowey licytacyi, termina zwyczajnie trzy — Pierwszy dnia 15 — Drugi dnia 16 i trzeci ostateczny d. 17 terażniejszego miesiąca februaryi naznaczono — Aby przeto Ichmosc Konkurenci do kupli pomienionego domu być mogący, w pomienionych terminach do licytacyi naznaczonych, in fundo tegoż dworku po Staynigerze pozostałego, w każdym terminie po południu, aż do zachodu słońca nedywać się raczyli, dla dopełnienia publicznego targu. Ninieyszą publikatę jako naznaczony do takowego dzieła licytacyi, Urzędnik wydać. Dnia trzeciego februaryi 1815 roku. — Jakob Hahn Radny M. G. W.

1. Stefan Kowalewski Sędzia Ptu Wągrowickiego w roku 1811 dnia 19 maja z szedł z tego swiata bezpotomnie, Po zostały więc majątek zeszyłego dziedziczny zwany Dunoyszczynna, z przynależnymi dymami 19 i osadnikami 4 położony w Departamencie i Powiecie Poznańskim, spadł sukcesyją na potomstwo Brata jego, zeszyłego Piotra Kowalewskiego Majora b. W. Poll z tego, gdy Leonard i Ludwik żyć przestali, Siostra Albertyna od lat 6 wyszła za mąż za W. Matuzewicza Sędzięgo Pokoju; pozostaie Maxymilian Józef Kowalewski, który od lat 8 niewiadomo gdzie się znajduje; po trzykrotném iuz ogłoszeniu w Gaz. Warsz. troskliwa Siostra Albertyna, przez ninieyszą awizacyę podaną do Kuryera Littgo uprasza publiczności donieść do tegoż Kuryera o życiu lub śmierci Brata swojego Maxymiliana Jozefa Kowalewskiego. Woyciech Łabunski Dozorca Powidzki.

1. W Newelskim Powiecie Gubernii Witebskiej, ważne mając dowody do Sukcessyi w tymże Powiecie po Dziadu Michale i Teodorze Gaurowiczach czyli Howorowiczach, gdy powziąłem wiadomosc, iż tego Imienia Sukcessorowie w równym zemną g stopniu, mieszkający w Powiecie mnie niewiadomy, Gubernii Wileńskiej, Mińskiej, czy Gro-

dzieńskiej — Przeto jako niemający o nich żadnego odzysku od dawnych lat, żeby do mnie pismem odnieśli się, do kancelaryi Powiatowey Newelskiej dla z komunikowania się w potrzebach pomienionego wyżej interessu, jako z współnikami teyże Sukcessyi i termin oznacza się do następney Sto Trojeckey kadencyi w roku ninieyszym 1815 uwiadamiam. Konstanty Goworowicz.

1. WW. Szymon i Genoweffa z Hornowskich Orłowsky Dworzaniowie Skarbu b. Litt. wyprzedali wiecznością Folwark Merecz Kaukelszki w Pttcie Wileń. leżący, WW. Józefowi i Antoninie z Potrykowskich Skoczkowski Kol. Assessoróm. prawem wiecznym w Roku 1814 7bra 16 dnia dattym, a 18 w Ziemstwie Wileńskim przyznanam, opisuiąc w tymże prawie od wszelkich długów i pretensy zupełne bezpieczeństwo i Ewikcyę na swoim majątku: ze skutku tey ewikcyi zostawili Wzni Orłowsky w ręku Skoczkowski na wszelki przypadek okazania się długów na oblięgo do terminu dnia 23 Kwietynia 1815 r. Summę czer. zł. tysiąc. Z tego powodu WW. Skoczkwosky mając potrzebę zapewniemia się wczesnie o niezaydowaniu się opisanych przez WW. Orłowskich na Folwarku Merecz Kaukelszkach długów, ostrzegaiąc, że iesli kto ma do WW. Orłowskich stosuiący się tego Folwarku dług, ażeby wczesnie przed wyznaczonym na opłatę czer. zł. 1,000 terminem, swoje oświadczył pretensyą, i o niey uwiadomił: inaczej stosować do WW. Skoczkwoskich, nikt nie będzie mógł pretensyi, z winy własney przez opóźnienia się. Dla czego przez awizacyę ninieysze ogłoszenie do Kuryera Litt: po trzykroć podaię. Dnia 6 lutego 1815. Jozef Skoczkowski Kol. Asses-

1. Jakob Frydrych Preyss niżej podpisany, przedawszy swoią schedę w kamienicy w Mieście Wilnie pod Nrem 78 na zamkowej ulicy sytuowanej JPP. Michalowi i Karolinie z Preyssów Machnauróm. O jakowey wyprzedaię daie wiedzieć, jeżeli jacy znalazł się mogą Kredytorowie, aby się do JPP. Machnaurów udawali, w których ręku znajduje się fundusz do opłacenia i to wrzeczygu puł roka od daty ninieyszey. 1815 3 lutego. Jakob Frydrych Preyss.

1. Litewsko - Wileński Cywilny Gubernator ogłasza, że po zeszyłym z tego swiata Antonim Podobnińskim, który przy Radziwiłowskiej Celney Komorze znajdował się, w obowiązku objezdozycy, pozostały pieniądze i romaita ruchomość, dla odebrania których raczą prawni Sukcessorowie jego jawić się, do Radziwiłowskiej Celney Komory z należnymi do tego dowodami nieduimiennie w ciągu sześciu miesięcy od daty ninieyszego ogłoszenia. Datt Febr. 6go dnia 1815 Roku.

1. Kommissya Wileńskiego prowiantkiego Depo, zacząwszy od miesiąca nowembra 1814 roku wzywać życzących sobie podjąć się dostarczenia prowiantu i owsa potrzebnego w magazynach Gubernii Wileńskiej na rok 1815, a szcze gólniey Panów Obywatelów, jako mających naywięcey do tego sposobów, nakoniec 28 przeszyłego styczni, wzywała życzących dla ostatecznego zakonczenia tey rzeczy, aby się stawali sami albo przysylali swoich pełnomocników, choćby każdego dnia do pomienioney Kommissyi od tegoż 28 styczni, aż do dnia 10 terażniejszego lutego, w którychby można zrobić ostateczną licytacyę. Ale gdy po dzie dzień na takowe licytacye nikt ieszcze nie przychodzil, przeto ia za potrzebną poczytałem z moiey strony przez ninieysze wezwać życzących, a osobliwie PP. Obywateli, dla przyięcia na siebie dostarczenie prowiantu i owsa, do magazynów Gubernii Wileńskiej, z warunkiem, iżby oni raczyli w tym celu sami się stawić lub przysłać swoich pełnomocników, choćby co dzień do Kommissyi Wileńskiego prowiantkiego Depo, do dnia 10 terażniejszego lutego, w przeciagu których mogłaby się zrobić ostateczna licytacya. Obok tego nie mam za zbyteczne, zapewnić PP. Obywatelów i innych, chcących się podjąć tych dostarczeń, iż opłaty za dostarczenia czynić się będą z kasą, stosownie do umowy, bez żadnego zatrzymania i punktualnie w terminach, które w kontraktach lub warunkach przeznaczone będą, i że pieniądze na to potrzebne znajduią się iuz tu w gotowiznie. Dnia 4 lutego 1815 roku — Jenerał. Prowiantmeyerster Łaba.

1. Dla wiadomosci tych, którzy mają bilety na zakrękawek soboli czyni się ogłoszenie, iż na dniu 9 biejącego Februaryi o godzinie 5 po południu w Kardynalij w handlu Wagnera mają być ciągnione losy.

3. W Powiecie Wileńskim odlegle odwie mile od Wilna, iest Pałac drewniany do sprzedania prawem wiecznym, mając w sobie pokoiów trzynaście, z następującymi budowlami potrzebnymi, to iest: stajnie na 24 koni, wozownie, oficyą kuchenną, przy nię inne mieszkanie wygodne, sklepy murowane i z skarbem murowanym, szpichlerzem drewnianym, sadem fruktowym i warzywnym, czterma chłopami, między któremi iest ogrodnik, u każdego chłopu są grunta do zasiewu i łaki, wolny wstęp od lasu na opał dworny i gospodarski, nietykając drzewo towarne, koby sobie życzył takową posesyę nabydź, niech się zgłosi do domu sytuowanego na ulicy Wileńskiej nie daleko S. Jerzego pod Nr. 701. Datt w Wilnie roku 1815 miesiąca Januaryi dnia 27. Piotr Wetman.